

POŁAPIĆ (16) *vb pf*

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

inf połapić (3). ◇ *fut 3 sg* połapi (4). ◇ *3 pl* połapią (1). ◇ *praet 3 sg m* połapił (2). ◇ [*imp 2 sg* połapi.] ◇ *con* [2 *sg m* byś połapił] ◇ *3 sg m* by połapił (2). ◇ *3 pl m pers* by połapili (1). ◇ *con praet 1 sg m* bych był połapił (1). ◇ *impers con* by połapi(o)no (1). ◇ *part praet act* połapiwszy (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* także XVII w.

1. Schwytać, pojąć; rapere Vulg [kogo, co (żywotne)] (12) : Ciebieć by iście zábili/ Iednoby cię połapili. *BierEz* O2v; *RejKup* n8; Gdzye Rurał ácz yáblká widzyał po drodze przedię wolał zá końmi byczęc łkokyem by ich theż łnadź nye połápyono. *GliczKsiąż* Iv; Puści fie Miedziedz do nich [szacujących jego skórę]/ iednego połápił/ A drugi fie ná drzewo ochotnie pokwápił. *RejFig* Cc6.

[*W połączeniu szeregowym*: [mówi baranek do wilka:] wżák wiem o cóć idzie: ábyś ty mnie odwiódfzy od tego łtroźá [kozia] moiego/ połápił/ y rozdrápał/ y požárł. *WujPosN* 1584 I 446 (*Linde*).]

Przen (1) : Bierzcie tho łobie w rozum wy co zápámiętawacie Bogá: by was kiedy niepołápił/ á niebędzie ktho by wydárł. *Leop Ps* 49/22; [Bo iáko fie nieobaczyłz/ [nowowiernik] połapi cię/ połápiwłfy pirwey fie łtobą nieołtoi/ áłz v czártá ná piecu. *WizFaleczDucha* F2].

a. O zwierzętach: złović (6) : [Orzeł] Nie mógł náleść nic innego/ Połápił zołwiá łilnego *BierEz* M4; *RejZwierz* 116v, 118v; ácz więc bywa biedá tey kokofzy/ ná ktorey łáłtrżábá łowiá/ ále iefzče záváždy wiéłtza biedá bywa łáłtrżábowi kiedy go połápią. *RejPos* 50.

połapie za co (1): A iáko łáłtrżáb ktorą [wronę] zá ogon połápi/ To wnet pilnie káżda fie do łwego krzá kwápi. *RejWiz* 55.

Przen (1) :

Szereg: »pożreć a połapić« (1): Niewiernik zálie nie dufáiąc temu biega po ziemi y po morzu łzukáiąc coby požárł á połápił *RejAp* 189.

b. Zaciągnąć gdzieś siłą (1) :

[*połapać w co*: Sublimem hunc intro rape. Połapi w dom tego panká. *TerentMatKęł* C4.]

Przen [*do czego*] (1) : á czárt iáko łrogi kat mż włtáwicznie chodzi nád tobą/ á iáko iáki opráwćá łthára fie pilno o cię/ áby cie iáko połápić mógł do ciemnych ołiádłóści łwoich *RejPos* 176.

2. Chwycić, wziąć do ręki [co] (4) : On [*Rural*] opusciwłfy onego [konia] iż nye mógł vgonić przybyeżał łkokyem y połápiwłfy bież yáł bić od wozá *GliczKsiąż* Iv; [zágnął fie Florenc z drzewem łwym y zbił go [króla pontskiego] z koniá: wnet onego koniá połápiwłfy/ ku głółowi fie Krolá Francułskiego iáł brác. *HistOtton* 81].

a. Porwać, ukraść (3) : *GliczKsiąż* Iv; [zły sługa] A gdzyeby co połápić/ s kátá vpátruie. *RejZwierz* 118; Quod cuique ad manum venisset, Czego kto mógł dołtác/ álbo/ kto co mógl połápić. *Mącz* 3b.

Synonimy: **1.** *pochwycić, poimać, pojąć, ująć*; **a.** *połović*, **2.a.** *pobrać, pokraść, skraść, ukraść, wykraść*.

Formacje współrdzenne cf ŁAPAC.

Cf **POŁAPIONY**